Rabbi Kanterovitz – Vayechi -5776

1. Breishit 49
2. Rashi there
3. Rashbam
4. Daat Zekeinim
5. Midrash Raba Vayechi
6. Alshech
7. Breishit 28:20
8. Akeidat Yitzchak

1.

מט יז דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: יז יְהִי דָן נָחָשׁ עֲלֵי דָרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי
אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְּבֵי סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ
אָחוֹר: יח לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה׳: יט גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד
עָקֵב:

2. שפתי חכמים — רש"י

ומדילא גל "הספינות פוגדים דרך תרגום סים: 1 כלומר כלומר הזק ממטעינין לותו מכח כבד: רבין בין המשפתים. סום הפוך ישיבתו כל יכולתו יהד מכדי בכבין נקב נקטות כל כהמור המהלך בלילה ואין לו ליכה בבית וכבשת דילה לנגיח בין התיתין בתחומי תשיירות כאוקיר בם פרקמטיא: (יז) וירא מנוחה כי טוב. רלה להלקו הרך מכירכת וכיכה להעיל פירות: וים שכמו לסבול. פיל תורה: ויהי. לכל תהיו ישראל: למס עובד. נפסרי להם תירוחת כל תורה יכדרי עפורין כאומר (דה"ל יכ) ומכני יכסבר יודעי כיכה לעתים נדמה מה ישעה יכרחל התכוסה מלחים מלחים רלחי מהרחות כמימד וכל מחיהם על פיהם. וים שכמו. הסבל שכתו כמו וים כתים הטו מזניכם והוקלתם תרגם כפנים מהריס וים שכמו לסבול מלחמות וכבים מחוזות בהם יוסבים על הכבר ויהי המוכ כבים תחתיו למס עיכר: (יח) דן ידין עמו. יקוים נקמת עמו מפלכתים כמו כי ידין ה׳ עמיו: כאחד שבטי ישראל. כל יכרחל ויהי כלתר ו עמו ולח כילם דין ועל מחכון נכח נכוחה זו. ושוד ים נפרס כלתר עכשי יכרהל כתוהה מכפנים הוח דיד נכח מיהודה: (יז) שפיפן. הוח נחש ואומר גמ שקרוי

פמודי ההוך וגו' ובעל הגב מתו. ויתוקלום תרגם כתיו הורגין בם מין נחש בתין רפומה נעכיכתו והוח לפשוני וקרוי מרכין על בם בעובה הלל מרם. וכפיתגין כמו פרן. יכמין יתרוכ: (יח) לישועתך קויתי ה׳. מתנבא בישראל מלכתים יש עיון ישוט לומר (בובשים מז) יכרני נח ויהקני נל לך הפשט: (יט) גד גדוד ינודנו. כילם

3.

הפשט. ובשורת עיקר הוא רשבם ישמבר: (טו) דן ידין עמו. המפרש על שמשון לא ידע בעומק פשוטו של מקרא כלל. וכי יעקב בא להתנבאות על אדם שנפל ביד פלשתים ונקרו את עיניו ושת עם פלשתים בעזין רע. חלילה חלילה. אך על שבטו של דן נתנבא שהוא באפס לבד המבורת וגם ביהושע כתוב המאסף הולך אחר הארון ילפי שהיה הולך כל הימים בין ביתו משכת בין ביתו יהושע אחר כך הדגלים והיה צורך להתלקם עם כל האוכות הורודים אחריהם לוגב כל הנחשלים אחריהם בדרך ולהנקם כן האוכות כי גבורים היו. ולכך אמר יעקב דן ידין עמו. יעקב נקבת עמו כאחד כל שבטי ישראל היה ניקם נקמתם ופשטרם מרודיהם כמו כי ידין ה׳ את עמו וגו׳: (יז) יהי. שבטו של דן נחש עלי

4

(יח) לישועתך קויתי ה׳. כיון שראה יעקב אבינו נבורת שמשון אמר אלים שזה נבור נוצח אין נבין להתהלל בנבורתו יש בעזו בשעה שנתהלה אבר בהני המשור הבתי אז איש סיד ויבא מאוד עד שתודה ואמר ה׳ אתה נתת ביד עבדך את התשועה וגו׳. שתודה שאין הנבורה רק מהשם לבדו והלא יהי דן נחש עלי דרך (ואפי׳ הנבורות יהנצית להקב"ה בדכתיב לישועתך קויתי ה׳).

5.

אָמַרְתָּ (שם שם, לא) 'וַיֵּרְדוּ אֶחָיו וְכָל בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ
וַיַּעֲלוּ וַיְקַבְּרוּ אוֹתוֹ וְגוֹ' 'בְּקִבֶּר מָנוֹחַ אָבִיו' אֶלָּא יַעֲקֹב
אָבִינוּ בְּקֹשׁ רַחֲמִים עַל הַדָּבָר 'וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר' יַחְזְרוּ
סְבוֹר בּוֹ שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ בֵּינָן שֶׁרָאָה אוֹתוֹ שֶׁמֵּת אָמַר
אַף זֶה מֵת.

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה׳ אָמַר רַבִּי יִצְחָק הַכֹּל בְּקִוּוּי יְסוּרִין
קִוִּיתִי לָאֵל הַיָּשֵׁב בְּקִוּוּי יְשׁוּעוֹת אֲמוּרִי הַבְּרִיּוֹת שֶׁל
עוֹלָם הַבָּא בְּקִוּוּי יְסוּרִין הָדָא הוּא דִכְתִיב (ישעיה כו, ח) 'אַף
אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ ה׳ קִוִּינוּךָ' אֶלּוּ יְסוּרִין (שם שם, שם) 'לְשִׁמְךָ'

זוֹ קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם (שם שם, שם) 'וּלְזִכְרְךָ' זוֹ זְכוּת אָבוֹת 'תַּאֲוַת
נֶפֶשׁ' זוֹ תַּאֲוָתוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא חֲנִינָה בְּקִוּוּי (שם לג, ב) 'ה׳
חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ' סְלִיחָה בְּקִוּוּי (תהלים קל, ד) 'כִּי עִמְּךָ
הַסְּלִיחָה' מַה כְּתִיב בָּתְרֵהּ (שם שם, ה) 'קִוִּיתִי ה׳׳ לְפִי
שֶׁהָיָה יַעֲקֹב אָבִינוּ רוֹאֶה אוֹתוֹ וְסוֹבֵר בּוֹ שֶׁגְּאֻלָּה מַגַּעַת
בְּיָמָיו כֵּיוָן שֶׁרָאָה שֶׁמֵּת אָמַר 'לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי ה׳׳.

6.

יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ; הנשך
עקבי סום ויפל רכבו אחור. לישוי . קויתי
(מב יז־יח)

(יז) אמר כי שמשון יהי כנחש ע ך, כי
תשועתו החילה על ידי היותו נוטר צ בנחש,
שעל שנתנו האשה אשר לו יעדה, לר י. הלך

במשטמות ושרף בלפידים מגדיש ועד קמה ועד כרם זית, ואחר כך בלחי החמור הכה אלף איש. ובאחרון היה לו כמשל שפיפון עלי אורח צר, שנושך עקבי סוס מאחוריו, ומכאב עקביו מגביה הסוס ידיו ומפיל רוכבו אחור ונופל הסוס ורוכבו על השפיפון וימות גם הוא. כן קרה לו לשמשון שנדמה לשפיפון שאחז בכח העמודים אשר הבית נכון עליהם, שהם עקבי הבית שידמו לעקבי סוס, ויהי כנושך ואוחז בהם, ויפלו כל הרוכבים ויושבים על הבית עם הבית וימות גם הוא. באופן היתה תשועת ישראל על ידי מה שלא הושיע את עצמו בי מת, ואין זו תשועה אמתית, כי אם (יח) לישועתך קויתי ה׳ שהיא הפך זה — והוא ענין מאמרם ז״ל בכמה מקומות [illegible] א) מצינו שתשועתו של הקב״ה תשועתן של ישראל, זה ה׳ קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו, ובהושיע את עצמו יושיע אותנו — והוא הפך שמשון שאת עצמו לא הושיע ואנחנו נושענו. אך לישועתך שתושיע את עצמך, שעל ידי תשועתך, נושע. כי ישועתך היא ודאית ואין לנו זכות להיות ישועתנו ודאית כי אם בישועתך, כי ישועתך תשועתנו, ולך קוינו כי היא ודאית בתכלית. והזכיר השם ואמר קוינו ה׳, לפרש הישועה שלו יתברך, והוא ענין כי יד על כס יה שאין השם שלם בארבע אותיותיו עד ינקם מעמלק. וזהו אומרו קויתי ה׳ כי ישועתך שבה קויתי ישועתי, היא היותך השם בארבע אותיותיך יחד, היא הישועה שודאי לא תשקוט עד תשלימנו.

7.

כ וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה
אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם
לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ: כא וְשַׁבְתִּי
בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה
לֵאלֹהִים ... הַזֶּה
אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית
אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר
אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ: כב ס שני א וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב

8.

דן דין עמו וכו׳. (י) אמר בזאבר כל בני לוה כיעוצהב הזמר בהלמן בכבני בכפרי
ואמר כי סם בסוס מבני הבפחה שול מלוה בלחד כלחד שבפני יהראל: דן נחש ע
דרך וכו׳. עבה לגו עבוהב של בחבון בלא היה: [illegible] בבלה כל בבני

רק בא לרך בעקיבה ובבילים בעמם זה בסוס אומר ואמו בימם לם יעום גם כוח
עם בשומה ולהלה עין בופו כפי מה בבים (ו) אמר בשבך עקבי שם ויפל רוכבו אחור
כי מם יפך בהמה עקבו ובם הבלים מלחמים בהם בסום יפיב עבהב ומפל לאחוריו
בפחם ויפל גיב רוכבו לאחר בוכבים. ובאמב גיב יעלב בעת הבית מבדריפם לם מבפילם
בהפים לו בייבב בהעיין כי בייבים בעיפו בם בית עלי בפני . יבי ביאה בוב עבידהו
[illegible]
בישות גם היה עם פבאתים הבפנים עבוו. (י) ואבי בבישובה בהשיבה בלחה היה יעקב
אחד בהבור עבה בפני ה׳. ואמר לישועתך קויתי ה׳. ובמשב (הבבים לינ) אחביך יבראל מי
כמוך עם עובה בפי כי האובעים בו יהבבך אבי בליהת בלאר פני אחד חיים: גד גדוד יגודנו
ואבי. ואבי בבבר מאבר אמר המלוה בקוה בבבעים לעבוך אחם מבין הוהלתה בעבה.
יהודה אחה יודוך וגו׳. בן דן עמו. בפלוא אוד אד בבבר בלל בבעהו בל מה בילחבו בעבוו
בם בעהו מבם עבוה בבי אחיהיה ובוא כי עם ביוקה לוד אחדיה יעודו בחפלה בחבר
הובלה בלאבר קודם בלאר אחבעים (ובבעים מ). לבוף הוא יעוד עקב לאוביו וחך בחבן מבעוה